

OBSAH

Předmluva	VII
Seznam zkratek	IX
I. BAROKNÍ PŘEDEHRA	
Valerian Magni — Hirnheim — Špork	1
II. VZNIK JOSEFINISMU ZA MARIE TEREZIE	
1. První počátky	13
Muratori — Maurini — Ziegelbauer — Šlechtická akademie v Praze — Societas incognitorum v Olomouci.	
2. „Videňští velikáni“	25
Jansenistický zdroj — Rakouské Nizozemí — van Swieten — Martini — Stock — Censura knih — Müller.	
3. Řády jako spojenci	38
Premonstráti — Augustiniáni-eremité — Dominikáni.	
4. Klasicistický novohumanismus	53
Stepling S. J. — Jeho korespondence s Wolfem a s generálem Tovaryšstva Ježíšova — Piaristé: Dobner, Voigt — Pauláni: Durych, Procházka.	
5. Seibtův kruh	66
Seibt jako univerzitní učitel — Svobodný pán Kresl z Qualtenbergu — Rautenstrauch a reforma theologického vzdělání.	
6. Seibtův proces	75
Seibtáni proti Dobneriánům a exjesuitům — Měření sil mezi barokem a osvícenstvím — Seibtova osvicenská modlitební knížka.	
7. Řím a tereziánský reformní katolicismus	82
Febronius — Nuncius Visconti — Uznání utrechtské církve — Utrechtská synoda — Německá církev — Hontheimovo odvolání — Hrabě Herzán v Římě.	
III. „REFORMACE NĚMECKÉ CÍRKVE“ V RAKOUSKU ZA CÍSAŘE JOSEFA II.	
1. Josef „Glaubensfeger“	98
Povaha císaře Josefa — Jeho vývoj a vláda — Setkání papeže s císařem ve Vídni — Herzán jako spolupracovník — Josef a Německá církev — Josef a svoobodné zednářství — Poslední záměry císaře.	
2. Reforma klášterů	113
Poměry v kláštřích — Reforma klášterů za Marie Terezie — Rušení klášterů — Zrušení exempce — Výchova kleriků v generálním semináři — Komendatární opati.	
3. Josefský farář	123
Důležitost duchovní správy — Stav duchovní správy — Kázání — Úprava bohoslužeb — Kněžský celibát — Kongrua — Farní konkurs — Zřizování nových farností.	
4. Příprava a začátky generálního semináře	135
Generální seminář, císařova idea — Wittola — Kněžský seminář v Brně jako zárodečná buňka — Blarer — Rautenstrauch jako organizátor — „Návrh“ — Rautenstrauchovo skutečné smýšlení.	
5. Další vývoj a konec generálního semináře	151
Zippe — Výstavba a význam generálního semináře — Pomluvy — Josef vyžaduje kázeň a pravověrnost — Dobrovský jako rektor generálního semináře — Profesori a prefekti studií.	

6. Toleranční misie	167
„Kacířské země“ Čechy a Morava — Selské bouře v Čechách — Náboženské hnutí na Moravě — Hay, Wittola, Kindermann — Hayův pastýřský list — Josefovo pojetí tolerance.	
7. Josefinská charita	182
Ústav pro péči o chudé hraběte Buquoie — Zrušení bratrstev — Zřízení „Sdružení z lásky k bližnímu“ — Kindermannova průmyslová škola — Městská péče o chudé — Ústavní péče — Péče o sirotky — Farář jako otec chudých.	
8. Řím a josefinský reformní katolicismus	198
Garampi: jeho zprávy o toleranci a výchově kněží — Otázka celibátu.	

IV. OBNOVENÝ JOSEFINISMUS ZA CÍSAŘE FRANTIŠKA

1. Josefinská obnova	211
Leopoldova církevní politika — Změna kursu za císaře Františka — Bolzano — Rakousko-katolická a římsko-katolická restaurace — Frint a Severoli — Proti klady.	
2. Restaurace proti reformaci	230
Severoli — Jeho nástupce a pokračovatel Leardi — Spolek obou restaurací — <u>Bolzanův proces.</u>	
3. Katolické reformní snahy v Německu a obnovený josefinismus .	270
Kuriální směr — Mohučtí — Tübingenští — Wessenbergiáni a bolzanovci — Hermesianismus — Windischmann a Jarcke — Günther a jeho žáci.	
4. Obrana a útok obnoveného josefinismu v posledních letech vlády císaře Františka	292
Útok kurie — Arcibiskup Ankvic proti Bolzanovi — Obnovený josefinismus v Sasku.	

V. POZDNÍ JOSEFINISMUS

1. Zesílená restaurace proti pozdnímu josefinismu	299
Metternich a jesuité — <u>Boj proti bolzanovcům</u> — <u>Vítězství bolzanovců</u> — Spor mezi Rostem a Schneidrem o Pražský kněžský seminář — „Kacířský proces“ proti profesoru filosofie Exnerovi — Guberniální rada Jaksch.	
2. Poměr pozdního josefinismu k protestantismu a k Německému katolicismu	313
Touha po spojencích — Racionalističtí protestanté: Röhr, Tzschirmer, Krug, Romang — Německo-katolické hnutí: Ronge, Theiner — Působení na pozdní josefinisty; ne připojení, nýbrž obrana: Dittrich — Vliv v biskupství.	
3. <u>Rok 1848</u>	331
Hlasatelé svobodné církve, umírnění a radikální reformní katolíci — Stoupenec Německého katolicismu v Rakousku — E. Arnold, Košut a Smetana — Shromáždění kněží ve Vídni: Gärtner — V Praze: Náhlovský — Havlíček jako reformní katolík — Protivníci reformy: Rost, Dichtl, Ginzel.	
4. Doznívání	353
Drey a Hirscher pro reformu Náhlovského — Konec Havlíčka, Gärtnera a Náhlovského — Schneidrov boj proti „hierarchismu“ — Pozdní josefinisté a konkordátní škola — Hodnocení josefinského kněze u Čechů a u Němců — Poslední josefinisté.	

VI. SOUHRN A ZÁVĚR	367
Rejstřík jmenný	374
Obsah	382